

1896-12-07

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

"Johannes Svigerfar nu er død": Der er to muligheder: Enten var Alhed Larsens søster, Johanne (Junge) forlovet med en anden, inden hun giftede sig med Johannes Larsens bror, Adolph (Agraren), eller også er den omtalte Johanne end Alheds søster.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Johanne Christine Larsen

Otto Emil Paludan

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Omtalte steder:

Højrup

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen er forkølet og har derfor ikke kunnet komme på besøg hos Alhed. Hun er alene hjemme med Paludan ("Palam").

Johannes svigerfar er død.

TRANSSKRIFTION

Erikshaab 7ende Dcbr. 1896

Kære Las!

Tak for Deres Brev, som jeg fik i Aftes, da vi havde Bud i Højrup til det sidste Tog; jeg var umaadelig glad ved det, da jeg næsten var lidt bange for, at De paa Vejen her til skulde have brækket et Ben paa Gr. af det glatte Føre og derfor ikke var kommen helt herved. Saa det var mig en stor Lettelse at faa Deres Brev. Og saa var det jo tillige et Slags Surrogat for Demselv. – Det er for Resten rigtig styg af Dem at gaa og blive forkølet, er de Andetræk dog ikke snart forbi? For det er naturligvis derved, De faar det; naar De nu sidder i 20 Graders Varme inde i Stuen, og saa pludselig gaar ud og staar eller sidder stille. "Men hør nu blot, hvordan det gik, den samme, slemme Frederik". Jeg er mutters alene hjemme i Dag og har ikke det mindste at bestille!! Tænk, hvor vi kunde have haft det udmærket, og Vejret er rigtig godt; stille, mildt Graavejr, stærkt hen imod "Elles eget Vejr". Tænk, hvor vi kunde have spadseret og moret os hele Dagen! Men nu –

"Den Doktor kom og skrev Latin og gav ham bitter Medicin". Det er maaske onskabsfuldt af mig at skrive dette, men forstaar de, det er kun Forkølelsen, jeg er vred paa, jeg synes at det var udmærket, at De blev hjemme, det var ogsaa koldt og ækelt Vejr i Gaar. – Det er sandt, Palam er da ogsaa hjemme; men jeg ser ikke stort til ham, han sidder nede paa Kontoret, og jeg oppe paa mit Værelse. Jeg truede ham med før, at jeg vilde sidde ned hos ham med mit Hækletøj, men det frabad han sig paa det bestemteste. Han mener vist, at et Hækletøj forringer Kontorets Værdighed. Naar vi vil skrive og læse, – værsgo' og ryge – Gubevares; – men hække – aldrig i Evighed, men jeg gør det naturligvis alligevel. – Jeg opofrede mig og spiste Flæsk til Middag (Palams Livret) men tænk dem, saa spurgte han hvorfor det ikke var Æbleflæsk! Hvor Verden er utaknemmelig! Men jeg lader Naade gaa for Ret og giver Mellemmad og frisklavet Kaffe kl. 3. (Dette dog ogsaa af egoistiske Hensyn.)

Er det ikke noget fint Brevpapir? det er noget, jeg har hugget fra Christine. Saa dette Brev bliver nok ogsaa nydeligt. Da De skrev, at mit forrige Brev var nydeligt, troede jeg strax, at det var Indholdet og begyndte at spekulere paa, hvad jeg havde skreven. Men saa kom jeg pludselig i

Tanker om, at det naturligvis var Udseendet, det var den dag, jeg havde faaet det pæne Papir af Palam og jeg tror ogsaa, at man uvilkaarligt gør sig Umage med Skriften, naar Papiret er pænt. – Lige nu læste jeg Deres Brev fra i Aftes igennem; De skriver, at de har ond Samvittighed fordi De ikke er taget herved. Og nu er jeg bleven bange for, at dette Brev ikke vil berolige Dem. Men naar de tænker Dem rigtig om, saa vil De da alligevel hellere have, at jeg skal gaa og savne Dem og ønske, at De var her, end at jeg skulde være aldeles ligeglad; ikke sandt? – Det slog mig pludselig i Gaar Eftermiddags, midt i al min Kvide og Skuffelse, hvor dejligt det dog var at holde saa meget af et Menneske, at man kunde blive saa grulig ulykkelig over en saa ringe Ting. For det er dog en ringe Ting, om vi ses 8 Dage før eller senere.

Men i Morgen Eftermiddag vil jeg ligefrem glæde mig over at De ikke kom, for saa vilde det jo have været forbi, nu har jeg det jo at glæde mig til. – De har maaske set i Avisen, at Johannes Svigerfader nu er død. Johanne er derude i disse dage, og Fader og Moder ere til Begravelse i Dag. Adis er hos Tandlæge. - - Da Kl. nærmer sig tre og da jeg næsten har skreven 8 Sider, vil jeg slutte, skønt jeg ikke synes, jeg har fortalt Dem det mindste. Nu vil jeg haabe, at De bliver glad ved mit Brev, og ikke synes at jeg er "vred" fordi De ikke kom. Men De maa ikke forlange noget saa urimeligt af mig, som at jeg skulde være ligeglad. Dersom jeg var det, vilde De jo ikke være min allerkæreste Las. De allerkærligste Hilsner fra deres Alhed

han sidder ude paa Kon-
karet, og jeg oppe paa mit væ-
relse. ^{og} truede ham med
får, at jeg vilde sidde ude hos
ham med mit Hækketøj, men
det præbad han sig paa det
berbejvante. Han mener
virk, at et Hækketøj forringer
Konkarets værdighed. Maar
vi vil skrive og lese, - værgø
og ryge - Tæbevarer, - men
kækle - aldrig i Digtet,
men ^h gør det naturligt
alligevel. - ^h oplyste mig
og spirkte Fløret til Mørket
(Talamus Livet) men ^h
Den, saa spirose han,
hvarfor det ikke var alle

Cirkulæret 7 ude Decr 1876

Kære Daa!

Tak for Deres Brev, som jeg
fik i Aften, da vi havde Præst
i Højrup til det sidste Tag.
Jeg var uuaadelig glad ved det,
da jeg væden var lidt bange
for, at de paa Bogen her til
skulde have brændt et Brev
og derfor ikke var kommet
helt herud. Saa det var
mig en stor Lærelse at

* præst var at det skulde være.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

faa Deres Præd. Og sag var
det jo lillig et Rægs Surro-
gat for Decuselt. — Det er
for Resten vist dog af Dem
at gaa og blive forkølet, er
de Andetbræk da ikke snart
forbi? Far det er uatværlig vis
dermed, De fear det; naar De
nu sidder i 10 Graders Værmee
iude i Pluen, og saa pludse-
lig gaar ind i Vaar eller
sidder stille. Men har nu
Plat, hvordan det gik, den
sammen, slumme Frederik!
I er uudtters alene liggende
i Dag, og har ikke det mind-
ste fat herille! Tænk, hvor
to vi kunde have haft det

udmærket, og vist er vist
godt, stille, uatværlig, braave,
starkt heri med. Eller er det
Vejr? Tænk, hvor vi kunde ha-
ve spændt og mere og hele
Dagen! Men nu —
"Den Doktor kom og stros Læge
" og saa haue bitter Medicin."
Det er maake undnatfuldt
af mig at skrive dette, men
fandaa De, det er Rens Far-
Rølehen, I er vist paa, I
synes at det var udmærket,
at De blev liggende, det var
og saa Rølehen og allet Vej-
i Gaar: — Det er saer-
Faldet er da og saa liggende,
men I ser ikke Rølehen til haue,
men I

at Jakobus Pigerfader
nu er død. Jakobus er
derude i disse Dage, og
Fader og Moder ere til sine
gravetue i Dag. Aris er
hos Tauslag. -- Da Kl.
varmer sig bre og da jeg næsten
har skrevet i Fader, vil jeg
skulle, skønt jeg ikke synes,
jeg har fortalt dem dit uind-
te. Nu vil jeg haabe, at De bliver
glad ved mit Brev, og ikke synes
at jeg er "bred" fordi De ikke kom.
Men De maa ikke forlange
noget saa urimeligt af mig,
som at jeg skulle være ligeglad
derom. Dersom jeg var det, vilde
De jo ikke være min allerkos-
teste. De kæreste Hilsener
fra Deres Alene

flærk! Hvor Verden er utal-
krummel! Men jeg lader
Naade gaa for Rest og giver
Melleimad og fritsklavet
Kaffe Kl 3. (Dette dog apaa
af egoistiske Hensyn.)
Er det ikke noget fint Brev-
papier? det er noget jeg har
tunget fra Christiania. Paa
dette Brev bliver man apaa
nydeligt. Da De skrev, at
mit farrige Brev var
nydeligt, brød jeg strax, at
det var Tusholvet og begynde
at spekulere paa, hvad
jeg havde skrevet. Men saa
kom jeg pludselig i Tænk-
nen, at det naturligvis var

Udsendt, det var den Dag,
j^o havde faaet det pæne Pa-
pir af Palau, og j^o var ogsaa
at man vil haardt g^or sig Li-
mage med Skriften, naar Pa-
pirt er pænt. - Lige med
Læse j^o Deres Brev fra i Aftens
i Gennem; De skriver, at
De har end Paaordtlighed
fordi De ikke er læst hermed.
Og nu er j^o bleven borte for
at dette Brev ikke vil beroli-
ge Dem. Men naar De kan
ker Dem sig, nu, saa vil
De da alligevel hellere haue,
at j^o skal gaa og sætte Dem
og tænke, at De var her, end
at j^o skulde være aldeles lig-

glad, ikke sandt? - Det skal
nu j^o plejdes i haer Aftensind-
sag, nu i al min Rinde
og Skuffelse, hvor dybt det
er, var at holde saa meget
af et Menneske, at man
kunne blive saa grødt i
Lykke over en saa ringe
Ting; For det er da en
ridge Ting, om vi ses 8
Dage for eller senere.
Men i Margen Aftensind
da vil j^o ligesom glæde
sig over at De ikke kom,
for saa vilde det jo have
været forbi, nu har j^o det
jo at glæde sig til.
De har waakte det i Rinde.